

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Ja og Nei eller Den hurtige Frier

Citation: Baggesen, Jens: "Eventyr og Fortællinger. - 1889", i Baggesen, Jens: *Eventyr og Fortællinger. - 1889, 1889-1903*, s. 143. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen01val-shoot-idm139893712597504/facsimile.pdf> (tilgået 22. juli 2024)

Anvendt udgave: Eventyr og Fortællinger. - 1889

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Man synger, hvad man ikke gider sige,
 Alt hvad man ikke har, og hvad man ikke veed.
 Hvor er vel noget Nyt upædet før?
 Hvorom har ikke hin og den gjort Øder?
 Hvad tænkeligt fra Sirius til Smør,
 Er ikke, rimet, eller sat paa Noder,
 I alle Byens Urteboder?
 Og syngte noget, som er reent forslidt,
 Jeg ikke gider og har aldrig gidt.

Min Muse har gesticestig, stakkels Dige!
 fra Klokken fem i Morges lebet om
 I hele Muelighedens Rige,
 for at faae fat paa noget, som
 var værd at soede for i Rim at binde.
 Det splinternye staar ikke strag paa Pinde.
 Omfæder i Kong Jørgens Herredom
 hun fandt, hvad dennefinde
 Min Cæser, om han vil, kan ogsaa finde.

fra Difen om Kong Edvard, god og from,
 hvis Senner tre, for fuglen at begiere,
 Mod hvilken andre kun Canailler ere,
 Til Dronningen af Saba kom,
 Og til den Bog, hvori Tom Jones søger
 Sin yndige Sophie hist og her,
 Mod hvilken alle Verdens flige Bøger,
 hvad andre fugle mod Fugl Phoenix, er;
 har, siden jeg kun stak halvanden Men
 I Kusten, ingen Eventyrer saa
 fortryllet mig som de, vi faae
 fra høire Haand ved Siden af Canalen.
 I intet Land saa meget stær.
 Sandt nok, paa tusind andre Steder
 Man snaffer, synger, gifter sig, og leer,

Forelsker sig, er Deberjvend og græder,
 Frembringer snart en Bog, et Barn, og saadant meer,
 Dyr nu til Folk, og Folk til Dyr forvandler,
 Blir, spiser, drikker, sover, drømmer, døer;
 Sligt Russ og Dansk og Tydsk, og flere gier,
 Som ingen Ting — men Engelskmanden handler.
 Han gier, som vi, desværre, meget galt,
 Men gier det galt tilgavns, originalt:
 Han gier, som vi, adskilligt viseligt,
 Elskværdigt, got, men og guddommeligt:
 Han alting gier, som vi; men alt med mere fynd —

En styder sig — o! ja! det kan man giøre,
 Naar Lykken bliver stundom alt for fynd;
 Men just fordi man alt har paa det Tørre
 At styde sig — det er en engelsk Synd.

Man stundom hænger sig, og Halsen strækker,
 Naar Duktighed for vidt Ens Kone strækker,
 Og Panden derved blir for lig en Skov;
 Men giøre sligt, fordi hun ikke vilde
 Hvad hver med Væsel tilstaaer dog er ilde, —
 Dertil har Engelskmanden eene Lov.

for Elskovs Magt man allevegne buffer;
 Man bliver heed om Hjertet, klager, sukker,
 Man kommer efterhaanden recnt i Brand,
 Man hører lidt af Sphærens Harmonier,
 Man brøler Oder, piber Elegier,
 Og mistet stundom hele sin Forstand,
 En Bagatel, som ojest. Gaaer det længer,
 Den Skønne siger uophørlig Nei,
 Saa bliver man vel og (at sige,
 Naar det for Resten er en velstabt Dige)
 Tilfids saa vred, at man sig hænger;